

Dean M. Davies püspök
második tanácsos az Elnöklő Püspökségben

A böjt törvénye: személyes feladatunk, hogy törődjünk a szegényekkel és a rászorulókkal

A Szabadító követőiként személyes feladatunk, hogy törődjünk a szegényekkel és a rászorulókkal.

Kedves Fivéreim, szeretem a pap-ságot és szeretek veletek lenni. Mély hálát érzek azért, hogy együtt szolgálhatunk ebben a nagyszerű törekvésben.

Figyelemre méltó korban élünk. Az orvostudomány, a természettudományok és a technikai vívmányok területén elért csodás eredmények sokak életminőségén javítottak. Azonban az emberi szenvedés és nyomor is szemmel látható. A háborúk és háborús hírek mellett egyre több természeti csapás – árvíz, tűz, földrengés és betegség – hat ki világszerte milliók életére.

Az egyház vezetése tudatában van ennek, és vigyázó szemeket vet Isten gyermekeinek jólétére, bárhol legyenek is. Ahol és amikor csak lehet, az egyház vésztartalékait

rendelkezésre bocsátva reagál a szükséghelyzetekre. Múlt novemberben például a Haiyan tájfun csapott le a Fülöp-szigetekre.

Ahol és amikor csak lehet, az egyház vésztartalékait rendelkezésre bocsátva reagál a szükséghelyzetekre

5-ös kategóriájú szupertájfunként a Haiyan terjedelmes pusztítást és szenvedést hagyott maga után. Egész városok pusztultak el, sokan veszítették életüket, otthonok millióit érte súlyos kár vagy teljes pusztulás, és nem működtek olyan alapvető szolgáltatások, mint a víz- és a villamosenergia-ellátás, vagy a szennyvízelvezetés.

Az egyház forrásait a csapás után már néhány órával rendelkezésre bocsátottuk. A Fülöp-szigeteken élő egyháztagok egyesült erővel láttak hozzá testvéreik megmentéséhez; ételt, vizet, ruházatot és tisztasági csomagokat biztosítva egyháztagoknak és nem egyháztagoknak egyaránt.

Az egyház gyülekezeti házai hajléktalanok ezreinek nyújtottak menedéket. A Területi Elnökség és a helyi papsági vezetők irányítása alatt, akik közül sokan mindenüket elveszítették, minden egyháztag helyzetét felmérték, és megnézték, hogy biztonságban vannak-e. Sugalmazott tervek formálódtak, melyek segítettek újra elfogadható életkörülményeket és önellátást biztosítani az egyháztagoknak.

Némi pénz is rendelkezésre állt, mellyel segítettek az egyháztagoknak konyhóik és otthonaik újjáépítésében. Mindez nem ingyenes adomány volt. Az egyháztagok képzésben részesültek, és ők maguk végezték el a szükséges munkát önmaguk, majd mások számára.

Az ebből eredő egyik áldás az volt, hogy mivel az egyháztagok megtanulták különböző ács-, vízszelési és egyéb építkezési munkálatok elvégzését, ki tudták használni a közeli városok és közösségek újjáépítésének beindulásával kínálkozó jó munkalehetőségeket.

A szegényekkel és a rászorulókkal való törődés alapvető evangéliumi tan, és a szabadulás örök tervének lényegi eleme.

Halandó szolgálata előtt Jehova az Ő prófétája által kijelentette: „Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: Örömet nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden.”¹

Napjainkban a szegényekkel és rászorulókkal való törődés az Isten által elrendelt egyik olyan egyházi feladat, mely segít az egyéneknek és a családoknak, hogy alkalmassá váljanak a felmagasztosulásra.²

A szegényekkel és rászorulókkal való törődésnek a fizikai és a lelki szabaduláshoz is köze van. Ide tartozik az egyes egyháztagok szolgálata, amikor személyesen törődnek a szegényekkel és rászorulókkal, valamint a hivatalos egyházi jóléti program, melyben papsági felhatalmazás útján részesítik a szükségét látókat.

Az Úrnak a szegényekkel és rászorulókkal való törődésre vonatkozó tervében központi helyen áll a *böjt törvénye*. „Az Úr bevezette a böjt és a böjti felajánlások törvényét, hogy megáldja népét, és megteremtse számukra annak módját, hogy szolgálhassák a rászorulókat.”³

A Szabadító követőiként személyes feladatunk, hogy törődjünk a szegényekkel és a rászorulókkal. A hithű egyháztagok, bárhol legyenek is, segítséget nyújtanak ebben azzal, hogy havonta böjtölnek – 24 órán keresztül nem esznek és nem isznak –, majd pénz formájában az ily módon nem elfogyasztott étel értékével megegyező vagy azt meghaladó mennyiségű böjti felajánlást adnak az egyháznak.

Minden otthonban imádságos lélekkel át kellene gondolnunk és tanítanunk kellene Ésaías szavait:

„Hát nem ez-é a böjt, a mit én kedvelek: hogy megnyisd a gonoszságnak bilincseit, az igának köteleit megoldjad és szabadon bocsádsd az elnyomottakat, és hogy minden ígát széttépjetez?

Nem az-é, hogy az éhezőnek megszegd kenyeredet, és a szegény bujdosókat házadba bevigyed, ha meztelet látsz, felruházzad, és tested előtt el ne rejtssd magadat?”⁴

Ésaías a továbbiakban felsorolta, milyen csodálatos áldásokat ígér az Úr azoknak, akik engedelmeskednek a böjt törvényének. Ezt mondja:

„Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és meggyógyulásod gyorsan kivirágzik, és igazságod előtted jár; az Úrnak dicsősége követ.

Akkor kiáltasz, és az Úr meghallgat, jajgatsz, és ő azt mondja: Ímé, itt vagyok. [...]

Ha odaadod az utolsó falatodat az éhezőnek, és az elepedt lelkűt megalégíted: feltámad a setétségben világosságod, és homályosságod olyan lesz, mint a dél.

És vezérel téged az Úr szüntelen, megalégíti lelkedet nagy szárazságban is”⁵.

Harold B. Lee elnök a következőket fűzte hozzá ehhez a szentíráshoz: „A [böjtölésből eredő] hatalmas áldások minden adományozási korszakban pontosan meg lettek határozva, és itt az Úr nagyszerű prófétáján keresztül elmondja nekünk, mire jó a böjt, és milyen áldások erednek a böjtölésből. [...] Ésaías könyvének 58. fejezetét elemezve feltáru előttetek, miért akarja az Úr, hogy böjti felajánlást fizessünk, és miért akarja, hogy böjtöljünk. Azért, mert ez feljogosít minket arra, hogy hívjuk, és az Úr válaszoljon. Fohászokodjunk, és az Úr azt mondja: »itt vagyok.«”

Lee elnök a következőket teszi hozzá ehhez: „Szeretnétek valaha is olyan helyzetbe kerülni, ahol hívjuk, és Ő nem válaszol? Gyötrelmünkben felkiáltunk, és Ő nem lesz velünk? Szerintem ideje átgondolni ezeket az alapvető dolgokat, mert az előttünk álló napokban, amikor az egész földre elegyítetlenül ömlenek ki az ítéletek, egyre inkább szükségünk lesz az Úr áldásaira.”⁶

Szeretett prófétánk, Thomas S. Monson elnök, bizonyosságát tette ezekről az alapelvekről – mely bizonyossága személyes tapasztalatokon alapszik. Azt mondta: „Azok az egyháztagok, akik segítettek már a szűkölködőknek, soha nem fogják elfelejteni vagy megbánni azt az élményt. A szorgalom, a takarékoság, az önellátás és a másokkal való osztozás nem újak számunkra.”⁷

Fivérem, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjai szövetségkötő, szövetségmegtartó nép. Nem ismerek olyan törvényt vagy parancsolatot, melyet hithűen betartva könnyebb lenne betartani, vagy amely nagyobb áldásokat adna, mint a böjt

törvénye. Amikor böjtölünk és tiszteséges böjti felajánlást teszünk, az Úr tárházához járulunk hozzá azzal, amit az étkezések árára költöttünk volna. Nem igényel annál nagyobb pénzügyi áldozathozatalt, mint amit egyébként költöttünk volna. Ugyanakkor rendkívüli áldásokat ígér, amint arról már szó volt.

A böjt törvénye minden egyháztagra vonatkozik. Még a fiatal gyermekeket is megtaníthatjuk böjtölni, kezdve egy étkezéssel, majd kettővel, amint meg tudják érteni és fizikailag be tudják tartani a böjt törvényét. Férj és feleség, egyedülálló egyháztag, fiatal és gyermek is kezdje imával a böjtöt, hálát adva az életében megnyilvánuló áldásokért, az Úr áldásait és erőt kérve a böjti időszakra. A böjt törvényének akkor teszünk teljesen eleget, amikor böjti felajánlást adunk az Úr megbízottjának, a püspöknek.

Püspökök, ti irányítjátok a jóléti munkát az egyházközségben. Isteni megbízatások szerint felkutatjátok a szegényeket és törődtek velük. A segítőegyleti elnök és a melkisédeki papsági kvórum vezetői segítségével az a célotok, hogy segítsetek az egyháztagoknak segíteni magukon és önellátóvá válni. Az egyháztagok fizikai és lelki szükségleteinek kielégítésénél körültekintéssel használjátok a böjti felajánlásokat pénzügyi támogatásra, a tágabb család és a közösség forrásainak kiegészítéseként. Amikor imádságos lélekkel és tisztánlátással gyakoroljátok a papsági kulcsokat a szegények és a rászorulóknak segítségében, rá fogtok jönni, hogy a böjti felajánlások helyes felhasználása az életet hivatott támogatni, nem az életstílust.

Kvórumelnökök az ároni papságban, nálatok vannak a külsőséges szertartások végzésének kulcsai és hatalma. A püspökkel egyeztetve

utasításokat adtak a kvórum tagjainak papsági kötelezettségeik vonatkozásában, majd megkerestek egyháztagokat, hogy lehetőséget adjatok nekik a böjti hozzájárulásra. Ha ti, áronipapságviselők felmagasztaljátok a papsági felelősségeiteket, és minden egyháztag előtt feltárjátok ezt a lehetőséget, akkor gyakran eljuttatjátok a böjtölés megígért áldásait azokhoz, akiknek talán a leginkább szükségük van azokra. Tanúi lesztek annak, hogy a szegényekkel és a rászorulókkal való törődés lelkiségének hatalmában áll az egyébként kemény szívek meglágyítása, és megáldja azok életét, akik talán csak ritkán járnak egyházi gyűlésekre.

Monson elnök azt mondta: „Azok a püspökök, akik megszervezik, hogy az ároni papsági kvórumjaik részt vegyenek a böjti felajánlások összegyűjtésében, nagyobb sikerrel fognak járni e szent feladat elvégzésében.”⁸

Püspökök, ne feledjétek el, hogy a körülmények nagyban különbözhetnek egyik-másik terület vagy ország között. A ti régiótokban talán nem célszerű ajtóról ajtóra kopogtatva küldeni az ároni papsági kvórumok tagjait az egyháztagokhoz. Arra kérünk viszont benneteket, hogy imádságos lélekkel fontoljátok meg a próféta tanácsát, és törekedjétek sugalmazás elnyerésére, hogy egyházközségeitek áronipapságviselői miként magasztalhatnák fel a papságukat azzal, hogy részt vesznek a böjti felajánlások begyűjtésében.

3 Nefi 27. fejezetében a feltámadt Úr azt kérdezte: „Milyen embereknek kell hát lennetek?” Így felelt: „...olyannak, amilyen én vagyok.”⁹ Amikor magunkra vesszük Krisztus nevét és igyekszünk követni Őt, az Ő képmását tükrözi az arcunk, és hasonlóbakká válunk Őhöz. A Szabadító szolgálatának elválaszthatatlan részét képezi a szegényekkel és rászorulókkal való törődés. Ő mindenben ezt teszi. Mindannyiunk felé kinyújtja a kezét és felemel minket. Az Ő igája gyönyörűsége, és az Ő terhe könnyű. Mindannyiunktól azt kérem, váljunk hasonlóbakká a Szabadítóhoz azáltal, hogy törődünk a szegényekkel és a rászorulókkal, hűségesen betartjuk a böjti törvényét, és nagylelkű böjti felajánlást teszünk. Alázatosan bizonysgot teszek arról, hogy a szegényekkel és rászorulókkal való hű törődés lelki érettséget tükröz; azt is megáldja, aki ad, és azt is, aki kap. Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. 5 Mózes 15:11.
2. Lásd 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* (2010). 2.2.
3. 2. kézikönyv, 6.1.2.
4. Ésaías 58:6–7.
5. Ésaías 58:8–11.
6. Harold B. Lee, “Listen, and Obey” (Welfare Agricultural Meeting, Apr. 3, 1971), copy of typescript, 14, Church History Library, Salt Lake City.
7. Thomas S. Monson: *Felkészültek vagyunk? Elsőelnökségi üzenet*, 2014. szeptember.
8. Thomas S. Monson, in a meeting with the Presiding Bishopric, Feb. 28, 2014.
9. 3 Nefi 27:27.